

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **S., a.s.**, so sídlom v B., IČO: X., proti povinnému **P., s.r.o.**, so sídlom v K., IČO: X., **o vymoženie 1 762,11 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 48 Er 1338/2006, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. P. H., so sídlom v R., proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 16. februára 2012 sp. zn. 15 CoE 155/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Účastníkom nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Súdnemu exekútorovi bol 9. marca 2006 doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie na základe rozsudku Okresného súdu Košice I z 26. januára 2005 č.k. 27 Cb 68/2004-66. Okresný súd Košice II poveril 22. mája 2006 súdneho exekútora JUDr. P. H., aby na základe uvedeného exekučného titulu vykonal exekúciu na vymoženie sumy 1 762,11 € s príslušenstvom.

Okresný súd Košice II uznesením z 21. októbra 2011 č.k. 48 Er 1338/2006-11: **1.** vyhlásil exekúciu za neprípustnú **2.** exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) zastavil, **3.** súdnemu exekútorovi s poukazom na § 203 ods. 1 Exekučného poriadku náhradu trov exekúcie nepriznal.

Uvedené uznesenie vo výroku o trovách exekúcie napadol súdny exekútor odvolaním. Krajský súd v Košiciach uznesením zo 16. februára 2012 sp. zn. 15 CoE 155/2011 napadnuté uznesenie vo výroku o trovách exekúcie potvrdil a účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Stotožnil sa s právnym posúdením veci súdom prvého stupňa, keď pre rozhodnutie o trovách exekúcie aplikoval § 203 ods. 1 Exekučného poriadku so záverom, že zákonné podmienky, za ktorých možno oprávnenému uložiť povinnosť nahradiť trovy exekúcie, v danom prípade splnené neboli. Aj podľa jeho názoru strata spôsobilosti povinného byť účastníkom konania nemôže mať za následok uloženie povinnosti oprávnenému nahradiť trovy exekúcie. Výrok o náhrade trov odvolacieho konania odôvodnil § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Uznesenie odvolacieho súdu napadol súdny exekútor dovolaním. Uviedol, že v konaní mu postupom súdov bola odňatá možnosť konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Namietal, že exekučný súd nesprávne zmenil kvalifikáciu zastavenia exekučného konania z § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku na § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku, v dôsledku čoho došlo k nesprávnej aplikácii § 203 ods. 1 Exekučného poriadku pri rozhodovaní o trovách exekúcie. Podľa jeho názoru pri rozhodovaní o trovách exekúcie mal byť aplikovaný § 203 ods. 2 Exekučného poriadku a v tomto smere poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. 4 M Cdo 14/2006, 3 M Cdo 10/2011 a 5 M Cdo 15/2011. Z uvedených dôvodov súdny exekútor žiadal uznesenia súdov oboch nižších stupňov vo výroku o trovách exekúcie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Oprávnený vo vyjadrení k dovolaniu ponechal rozhodnutie na úvahu dovolacieho súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p. a § 37 ods. 1 Exekučného poriadku) s právnickým vzdelaním (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). V prejednávanej veci je dovoláním napadnuté

uznesenie odvolacieho súdu. Prípustnosť dovolania treba preto posúdiť podľa § 239 O.s.p. V ustanoveniach § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. sa uvádzajú uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je prípustné dovolanie; v zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. ale predchádzajúce odseky neplatia, ak ide (medziiným) o uznesenie odvolacieho súdu o trovách konania.

Exekučné konanie je postup súdu, súdneho exekútora a účastníkov konania pri nútenom výkone rozhodnutia. Ide o osobitný typ občianskeho súdneho konania. Exekučné konanie je upravené Exekučným poriadkom a subsidiárne Občianskym súdnym poriadkom (§ 251 ods. 4 O.s.p.). Neexistuje žiadne ustanovenie právneho predpisu, ktoré by osobitne vyňalo trovy exekúcie spomedzi trov konania podľa § 137 O.s.p. V preskúvanom prípade nie je dôvod odchyliť sa od judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorá konštantne považuje trovy exekúcie za trovy konania (pozri napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 108/2010, 3 Cdo 170/2009, 5 Cdo 104/2010, 6 Cdo 4/2011).

Súdny exekútor napadol dovolaním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o trovách exekúcie; to znamená, že napadol uznesenie o trovách konania. Procesná prípustnosť jeho dovolania je preto podľa § 239 ods. 3 O.s.p. vylúčená.

Vzhľadom na obsah dovolania a so zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p. skúmal dovolací súd, či v konaní na súdoch nižších stupňov nedošlo k procesnej vade vymenovanej v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a písm. g/ O.s.p. neboli v dovolaní namietané ani v dovolacom konaní nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania súdneho exekútora preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

S prihliadnutím na obsah dovolania sa dovolací súd osobitne zameril na posúdenie, či konanie nie je zaťažené vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu jeho procesných oprávnení priznaných mu za účelom ochrany jeho práv.

Dovolací súd zo spisu nezistil, že by v konaní došlo k odňatiu možnosti súdneho exekútora pred súdom konať.

Pri posudzovaní dovolania z hľadiska jeho obsahu (viď tiež § 41 ods. 2 O.s.p.) je zrejmé, že dovolateľ nenamieta nesprávnosť faktickej procesnej činnosti súdu (nesprávnosť procedúry prejednávania veci), ale že namieta nesprávnosť aplikácie § 203 ods. 1 Exekučného poriadku súdmi nižších stupňov. Dovolateľ teda – z určujúceho (obsahového) hľadiska namieta, že dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Nesprávne právne posúdenie veci je síce v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. relevantný dovolací dôvod, ktorý možno úspešne uplatniť v procesne prípustnom dovolaní, avšak sama skutočnosť, že rozhodnutie súdu prípadne spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. Právny názor, v zmysle ktorého nesprávne právne posúdenie veci nie je procesnou vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., je zhodne zastávaný všetkými senátmi občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 62/2010, sp. zn. 2 Cdo 97/2010, sp. zn. 3 Cdo 53/2011, sp. zn. 3 Cdo 124/2012, sp. zn. 4 Cdo 68/2011, sp. zn. 5 Cdo 44/2011, sp. zn. 6 Cdo 41/2011 a sp. zn. 7 Cdo 26/2010).

Z uvedených dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v prejednávanej veci je dovolanie súdneho exekútora procesne neprípustné. So zreteľom na to odmietol jeho dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Dovolací súd nepriznal účastníkom dovolacieho konania náhradu trov tohto konania, lebo dovolateľ nemal úspech a oprávnený nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. októbra 2012

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková